

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

ΙΟΚΑΣΤΗ

ὦ τὴν ἐν ἄστροις οὐρανοῦ τέμνων ὁδὸν
 καὶ χρυσοκολλήτοις ἐμβεβῶς δίφροις
 Ἥλιε, θοαῖς ἵπποις εἰλίσσων φλόγα,
 ὡς δυστυχῆ Θήβαισι τῆ τόθ' ἡμέρα
 ἀκτῖν' ἐφῆκας, Κάδμος ἠνίκ' ἦλθε γῆν 5
 τήνδ', ἐκλιπὼν Φοίνισσαν ἐναλίαν χθόνα·
 ὅς παιῖδα γήμας Κύπριδος Ἀρμονίαν ποτὲ
 Πολύδωρον ἐξέφυσε, τοῦ δὲ Λάβδακον
 φῦναι λέγουσιν, ἐκ δὲ τοῦδε Λάιον.
 ἐγὼ δὲ παῖς μὲν κληΐζομαι Μενοικέως, 10
 —Κρέων τ' ἀδελφὸς μητρὸς ἐκ μιᾶς ἔφυ—
 καλοῦσι δ' Ἰοκάστην με· τοῦτο γὰρ πατὴρ
 ἔθετο. γαμεῖ δὲ Λαίως μ'. ἐπεὶ δ' ἄπαις
 ἦν χρόνια λέκτρα τᾶμ' ἔχων ἐν δώμασι,
 ἐλθὼν ἐρωτᾷ Φοῖβον ἐξαιτεῖ θ' ἅμα 15
 παίδων ἐς οἶκους ἀρσένων κοινωνίαν.
 ὁ δ' εἶπεν· ὦ Θήβαισις εὐίπποις ἀναξ,
 μὴ σπείρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βία·
 εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς,
 καὶ πᾶς σὸς οἶκος βήσεται δι' αἵματος. 20
 ὁ δ' ἠδονῆ δούς ἐς τε βακχείαν πεσὼν
 ἔσπειρεν ἡμῖν παῖδα καὶ σπείρας, †βρέφος†
 γνοὺς τὰμπλάκημα τοῦ θεοῦ τε τὴν φάτιν,
 λειμῶν' ἐς Ἥρας καὶ Κιθαιρώνας λέπας
 διδώσι βουκόλοισιν ἐκθεῖναι βρέφος, 25
 σφυρῶν σιδηρᾶ κέντρα διαπίρας μέσον·
 ὅθεν νῦν Ἑλλὰς ὠνόμαζεν Οἰδίπουν.
 Πολύβου δὲ νῦν λαβόντες ἵπποβουκόλοι
 φέρουσ' ἐς οἶκους ἐς τε δεσποίνης χέρας
 ἔθηκαν. ἦ δὲ τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον 30
 μαστοῖς ὑφέϊτο καὶ πόσιω πείθει τεκεῖν.
 ἤδη δὲ πυρσαῖς γένυσσι ἐξανδρούμενος
 παῖς οὐμὸς ἢ γνοὺς ἢ τινας μαθὼν πάρα

ἔστειχε τοὺς φύσαντας ἐκμαθεῖν θέλων
 πρὸς δῶμα Φοῖβου, Λαίῳς θ' οὐμὸς πόσις, 35
 τὸν ἐκτεθέντα παῖδα μαστεύων μαθεῖν
 εἰ μηκέτ' εἶη. καὶ ξυνάπτετον πόδα
 εἰς ταὐτὸν ἄμφω Φωκίδος σχιστῆς ὁδοῦ.
 καὶ νῦν κελεύει Λαίου τροχηλάτης·
 ὦ Ζεῦε, τυράννοις ἐκποδῶν μεθίστασο. 40
 ὃ δ' εἶρπ' ἄναυδος, μέγα φρονῶν. πῶλοι δέ νῦν
 χηλαῖς τένοντας ἐξεφοίνισσον ποδῶν.
 ὄθεν—τί τὰκτὸς τῶν κακῶν με δεῖ λέγειν;—
 παῖς πατέρα καίνει καὶ λαβῶν ὀχήματα
 Πολύβῳ τροφῆϊ δίδωσιν.
 ὡς δ' ἐπεζάρει 45
 Σφίγξ ἄρπαγαῖσι πόλιν ἐμὸς τ' οὐκ ἦν πόσις,
 Κρέων ἀδελφὸς τὰμὰ κηρύσσει λέχη,
 ὅστις σοφῆς αἰνιγμα παρθένου μάθοι,
 τούτῳ ξυνάψει λέκτρα. τυγχάνει δέ πως
 μούσας ἐμὸς παῖς Οἰδίπους Σφίγγος μαθῶν· 50
 [ὄθεν τύραννος τῆσδε γῆς καθίσταται]
 καὶ σκῆπτρ' ἔπαθλα τῆσδε λαμβάνει χθονός.
 γαμῆ δὲ τὴν τεκοῦσαν οὐκ εἰδὼς τάλας
 οὐδ' ἢ τεκοῦσα παιδὶ συγκοιμωμένη.
 τίκτω δὲ παῖδας παιδὶ δύο μὲν ἄρσενας, 55
 Ἐτεοκλέα κλεινὴν τε Πολυνεῖκους βίαν,
 κόρας τε δισσάσ· τὴν μὲν Ἴσμήνην πατὴρ
 ὠνόμασε, τὴν δὲ πρόσθεν Ἀντιγόνην ἐγώ.
 μαθῶν δὲ τὰμὰ λέκτρα μητρώων γάμων
 ὃ πάντ' ἀνατλᾶς Οἰδίπους παθήματα 60
 εἰς ὄμμαθ' αὐτοῦ δεινὸν ἐμβάλλει φόνον,
 χρυσηλάτοις πόρπαισιν αἰμάξας κόρας.
 ἐπεὶ δὲ τέκνων γένος ἐμῶν σκιάζεται,
 κλήθροισ ἐκρυψάν πατέρ', ἕν' ἀμνήμων τύχη
 γένοιτο πολλῶν δεομένη σοφισμάτων· 65
 ζῶν δ' ἔστ' ἐν οἴκοις. πρὸς δὲ τῆς τύχης νοσῶν
 ἀρὰς ἀρᾶται παισὶν ἀνοσιωτάτας,
 θηκτῷ σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν τόδε.
 τῷ δ' εἰς φόβον πεσόντε, μὴ τελεσφόρους
 εὐχὰς θεοὶ κραινώσιν οἰκούντων ὁμοῦ, 70
 ξυμβάντ' ἔταξαν τὸν νεώτερον πάρος

φεύγειν ἐκόντα τήνδε Πολυνεΐκη χθόνα,
 Ἐτεοκλέα δὲ σκῆπτρ' ἔχειν μένοντα γῆς,
 ἱνιαυτὸν ἀλλάσσετε. ἐπεὶ δ' ἐπὶ ζυγοῖς
 καθέζετ' ἀρχῆς, οὐ μεθίσταται θρόνων. 75
 φυγάδα δ' ἀπωθεῖ τῆσδε Πολυνεΐκη χθονός.
 ὁ δ' Ἄργος ἐλθών, κῆδος Ἀδράστου λαβών,
 πολλὴν ἀθροίσας ἀσπίδ' Ἀργείων ἄγει
 ἐπ' αὐτὰ δ' ἐλθὼν ἐπτάπυλα τείχη τάδε,
 πατρῶ' ἀπαιτεῖ σκῆπτρα καὶ μέρη χθονός. 80
 ἐγὼ δ' ἔριω λύνουσ' ὑπόσπονδον μολεῖν
 ἔπεισα παιδὶ παῖδα πρὶν ψαῦσαι δορός.
 ἦξεω δ' ὁ πεμφθεὶς φησὶν αὐτὸν ἄγγελος.
 ἀλλ', ὦ φαεινὰς οὐρανοῦ ναίων πτυχὰς
 Ζεῦ, σῶσον ἡμᾶς, δὸς δὲ σύμβασιν τέκνοις. 85
 χρῆ δ', εἰ σοφὸς πέφυκας, οὐκ εἶν βροτὸν
 τὸν αὐτὸν αἰεὶ δυστυχήν καθεστάναι.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

ὦ κλεινὸν οἴκοις Ἀντιγόνη θάλος πατρί,
 ἐπεὶ σε μήτηρ παρθενῶνας ἐκλιπεῖν
 μεθῆκε μελάθρων ἐς διήρες ἔσχατον 90
 στράτευμ' ἰδεῖν Ἀργεῖον ἱκεσίαισι σαῖς,
 ἐπίσχεες, ὡς ἂν προυξερευνήσω στίβον,
 μή τις πολιτῶν ἐν τρίβῳ φαντάζεται,
 κάμοι μὲν ἔλθῃ φαῦλος ὡς δούλῳ ψόγος,
 σοὶ δ' ὡς ἀνάσση· πάντα δ' ἐξειδὼς φράσω 95
 ἃ τ' εἶδον εἰσήκουσά τ' Ἀργείων πάρα,
 σπονδὰς ὅτ' ἦλθον σῶ κασιγνήτῳ φέρων
 ἐνθένδ' ἐκέισε, δεῦρό τ' αὖ κείνων πάρα.
 ἀλλ' οὔτις ἀστῶν τοῖσδε χρίμπτεται δόμοις,
 κέδρου παλαιὰν κλίμακ' ἐκπέρα ποδί· 100
 σκόπει δὲ πεδία καὶ παρ' Ἰσμηνοῦ ῥοὰς
 Δίρκης τε νᾶμα πολεμίων στράτευμ' ὄσον.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ὄρεγέ νιν ὄρεγε γεραιὰν νέε
 χεῖρ' ἀπὸ κλιμάκων
 ποδὸς ἴχνος ἐπαντέλλων. 105
 Πα. ἰδοὺ ξύναψον, παρθέν· ἐς καιρὸν δ' ἔβησ'
 κινούμενον γὰρ τυγχάνει Πελασγικὸν

- στράτευμα, χωρίζουσι δ' ἀλλήλων λόχους.
 Αν. ἰὼ πότνια παῖ
 Λατοῦς Ἑκάτα, κατάχαλκον ἅπαν 110
 πεδῖον ἀστράπτει.
- Πα. οὐ γάρ τι φαύλως ἦλθε Πολυνεΐκης χθόνα,
 πολλοῖς μὲν ἵπποις, μυρίοις δ' ὄπλοις βρέμων.
 Αν. ἄρα πύλαι κλήθροισι—χαλκόδετ' ἄρ' ἔμβολα 115
 λαϊνέοισιν Ἀμφίονος ὀργάνοις
 τείχεος ἤρμοσται;
- Πα. θάρσει· τά γ' ἔνδον ἀσφαλῶς ἔχει πόλις.
 ἀλλ' εἰσόρα τὸν πρῶτον, εἰ βούλη μαθεῖν.
 Αν. τίς οὗτος ὁ λευκολόφας,
 πρόπαρ ὃς ἀγείται στρατοῦ πάγχαλκον ἀσπίδ' 120
 ἀμφὶ βραχίονι κουφίζων;
- Πα. λοχαγός, ὦ δέσποινα. Αν. τίς, πόθεν γεγώς;
 αὐδάσον, ὦ γεραιέ, τίς ὀνομάζεται;
- Πα. οὗτος Μυκηναῖος μὲν αὐδάται γένος, 125
 Λερναῖα δ' οἰκεῖ νάμαθ', Ἴππομέδων ἀναξ.
 Αν. ἔῃ ὡς γαῦρος, ὡς φοβερὸς εἰσιδεῖν,
 γίγαντι γηγενέτῃ προσόμοιος
 ἀστερωπὸς ἐν γραφαῖσιν, οὐχὶ πρόσφορος 130
 ἀμερίῳ γέννα.
- Πα. τὸν δ' ἐξαμείβοντ' οὐχ ὄρῃς Δίρκης ὕδωρ;
 Αν. ἄλλος ἄλλος ὅδε τευχέων τρόπος.
 τίς δ' ἐστὶν οὗτος; Πα. παῖς μὲν Οἰνέως ἔφνυ
 Τυδεύς, Ἄρη δ' Αἰτωλὸν ἐν στέρνοισι ἔχει.
 Αν. οὗτος ὁ τᾶς Πολυνεΐκειος, 135
 ὦ γέρον, αὐτοκασιγνήτῃ νύμφας
 ὁμόγαμος κυρεῖ;
 ὡς ἀλλόχρως ὄπλοισι, μειξοβάρβαρον.
- Πα. σακεσφόροι γὰρ πάντες Αἰτωλοί, τέκνοι,
 λόγχαις τ' ἀκοντιστήρες εὐστοχώτατοι. 140
 [Αν. σὺ δ', ὦ γέρον, πῶς αἰσθάνη σαφῶς τάδε;
 Πα. σημεί' ἰδὼν τούτ' ἀσπίδων ἐγνώρισα,
 σπονδὰς ὄτ' ἦλθον σφ' κασιγνήτῃ φέρων
 ἢ προσδεδορκῶς οἶδα τοὺς ὠπλισμένους.]
- Αν. τίς δ' οὗτος ἀμφὶ μνήμα τὸ Ζήθου περᾶ 145
 καταβόττη-υχοῦ, ὄμμασι γοργὸς
 εἰσιδεῖν νεανίας,

- λοχαγός, ὡς ὄχλος νῦν ὑστέρω ποδὶ
πάνοπλος ἀμφέπει;
- Πα. ὅδ' ἐστὶ Παρθενόπαιος, Ἄταλάντης γόνος. 150
- Αν. ἀλλὰ νῦν ἂ κατ' ὄρη μετὰ ματέρος
Ἄρτεμις ἱεμένα τόξοις δαμάσασ' ὀλέσειεν,
ὅς ἐπ' ἐμὴν πόλιν ἔβα πέρσων.
- Πα. εἴη τάδ', ὦ παῖ. σὺν δίκη δ' ἤκουσι γῆν
ὃ καὶ δέδοικα μὴ σκοπῶσ' ὀρθῶς θεοί. 155
- Αν. ποῦ δ' ὅς ἐμοὶ μῖας ἐγένετ' ἐκ ματρὸς
πολυπόνῳ μοίρα;
ὦ φίλτατ', εἰπέ, ποῦ ἴστι Πολυνεΐκης, γέρον.
- Πα. ἐκεῖνος ἐπὶ τὰ παρθένων τάφου πέλας
Νιόβης Ἄδοάστῳ πλησίον παραστατέϊ. 160
ὄρῳ; Αν. ὄρῳ δῆτ' οὐ σαφῶς, ὄρῳ δέ πως
μορφῆς τύπωμα στέρνα τ' ἐξηκασμένα.
ἀνεμώκεος εἴθε δρόμον νεφέλας ποσὶν ἐξανύσαιμι
δι' αἰθέρος
πρὸς ἐμὸν ὁμογενέτορα, περὶ δ' ὠλένας 165
δέρα φιλτάτα βάλοιμ' (ἐν) χροῖνῳ
φυγάδα μέλεον. ὡς
ὄπλοισι χρυσεόισιν ἐκπρεπῆς, γέρον,
ἐφοῖς ὅμοια φλεγέθων βολαῖς [ἁελίου].
- Πα. ἤξει δόμους τούσδ', ὥστε σ' ἐμπλήσαι χαρᾶς, 170
ἐνσπονδος. Αν. οὗτος δ', ὦ γεραιέ, τίς κυρεῖ,
ὅς ἄρμα λευκὸν ἠνιοστροφεῖ βεβῶς;
- Πα. ὁ μάντις Ἀμφιάραιος, ὦ δέσποιν', ὅδε
σφάγια δ' ἄμ' αὐτῷ, γῆς φιλαίματοι ῥοαί.
- Αν. ὦ λιπαροζώνου θύγατερ Ἄελίου 175
Σελαναία, χρυσεόκυκλον φέγγος,
ὡς ἀτρεμαῖα κέντρα καὶ σῶφρονα
πῶλοισ μεταφέρων ἰθύνει.
ποῦ δ' ὅς τὰ δεινὰ τῆδ' ἐφυβρίζει πόλει;
- Πα. Καπαρεύς; ἐκεῖνος προσβάσεις τεκμαίρεται
πύργων ἄνω τε καὶ κάτω τείχη μετρῶν. 181
- Αν. ἰώ,
Νέμεσι καὶ Διὸς βαρύβρομοι βρονταί,
κεραυνῶν τε φῶς αἰθαλόεν, σύ τοι
μεγαλαγορίαν ὑπεράνορα κοιμίζεις
ὅδ' ἐστίν, αἰχμαλώτιδας 185

ὅς δορὶ Θηβαίας Μυκηνηΐσι
Λερναίᾳ τε δώσειω τριαίνα,
Ποσειδανίοις Ἀμμωνίοις
ὑδάσι δουλείαν περιβαλῶν—

μήποτε μήποτε τάνδ', ὦ πότνια,
χρυσεοβόστρυχον ὦ Διὸς ἔρνος
Ἄρτεμι, δουλοσύναν τλαίην. 190

Πα. ὦ τέκνον, ἔσβα δῶμα καὶ κατὰ στέγας

ἐν παρθενῶσι μίμνε σοῖς, ἐπεὶ πόθου
ἐς τέρψῃ ἦλθες ὦν ἔχρηξες εἰσιδεῖν. 195

ὄχλος γάρ, ὡς ταραγμὸς εἰσῆλθεν πόλι,
χωρεῖ γυναικῶν πρὸς δόμους τυραννικούς.

φιλόψογον δὲ χρῆμα θηλειῶν ἔφν,
σμικράς τ' ἀφορμὰς ἦν λάβωσι τῶν λόγων,
πλείους ἐπεσφέρουσιν· ἠδονὴ δέ τις 200
γυναιξὶ μηδὲν ὑγιὲς ἀλλήλας λέγειν.

ΧΟΡΟΣ

Τύριον οἶδμα λιποῦσ' ἔβαν [στρ. α']
ἀκροθίνια Λοξία

Φοιῖσσας ἀπὸ νάσου
Φοίβῃ δούλα μελάθρων, 205
ἔν' ὑπὸ δειράσι νιφοβόλοις

Παρνασοῦ κατενάσθη,
Ἴόνιον κατὰ πόντον ἐλά-
τα πλεύσασα περιρρύτῃ
ὑπὲρ ἀκαρπίστων πεδίων 210
Σικελίας Ζεφύρου προαῖε
ἰππεύσαντος, ἐν οὐρανῷ
κάλλιστον κελάδημα.

πόλεος ἐκπροκριθεῖσ' ἐμᾶς [ἀντ. α']
καλλιστεύματα Λοξία 215

Καδμείων ἔμολον γᾶν,
κλειῶν Ἀγηγοριδᾶν
ὁμογενεῖς ἐπὶ Λαῖου
πεμφθεῖσ' ἐνθάδε πύργους.

ἴσα δ' ἀγάμασι χρυσοτεύ-
κτοῖς Φοίβῃ λάτρις ἐγεγόμεαν 220
ἔτι δὲ Κασταλίας ὕδωρ

περιμένει με κόμας ἐμᾶς
δεῦσαι παρθένιον χλιδᾶν
Φοιβεΐαισι λατρείαις.

225

— ἰὼ λάμπουσα πέτρα πυρὸς
δικόρυφον σέλας ὑπὲρ ἄκρων
βακχειῶν Διονύσου,
οἶνα θ' ἂ καθαμέριον
στάξεις τὸν πολύκαρπον
οἰνάνθας ἰεῖσα βότρυν,
ζάθεά τ' ἄντρα δράκοντος οὐ-
ρειαί τε σκοπιαὶ θεῶν
νιφόβολόν τ' ὄρος ἱερόν, εἰ-
λίσσω ἀθανάτας θεοῦ
χορὸς γενοίμαν ἄφοβος
παρὰ μεσόμφαλα γύαλα Φοί-
βου Δίρκαν προλιποῦσα.

230

235

ἴνυ δέ μοι πρὸ τειχέων
θούριος μολὼν Ἄρης
αἶμα δάιον φλέγει
τῆδ', ὃ μὴ τύχοι, πόλει
κοινὰ γὰρ φίλων ἄχη,
κοινὰ δ', εἴ τι πείσεται
ἐπτάπυργος ἄδε γὰ,
Φοινίσσα χώρα. φεῦ φεῦ.

[στρ. β'

240

245

κοινὸν αἶμα, κοινὰ τέκεα
τᾶς κερασφόρου πέφυκεν Ἴουσι
ῶν μέτεστί μοι πόρων.

ἄμφι δὲ πτόλιω νέφος
ἀσπίδων πυκνὸν φλέγει
σχῆμα φοινίου μάχης,
ἂν Ἄρης τάχ' εἴσεται
παισὶν Οἰδίπου φέρων
πημονὰν Ἐριτύων.

[ἀντ. β'

251

255

Ἄργος ὦ Πελασγικόν,
δειμαίνω τὰν σὰν ἄλκάν,
καὶ τὸ θεόθεν· οὐ γὰρ ἄδικον